

Doktori iskolák „Félidőben” c. találkozója és konferenciája

A Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar Regionális Politika és Gazdaságtan Doktori Iskolája 2010. október 8-9-én rendezte meg a terület-, település-, vidék- és környezetfejlesztéssel foglalkozó doktori iskolák találkozóját és konferenciáját. A rendezvény részét képezte A környezetgazdaságtant oktató felsőoktatási intézmények IV. Éves Konferenciája is.

A konferencia címe: „Félidőben”, arra utal, hogy az európai uniós tervezési időszak félidejéhez érkezünk és jövőre meg kell kezdeni a következő tervezési időszakra (2014–2020) szóló felkészülést. Ehhez nekünk is tisztázni kell az egyes szakterületeken az eddig elért eredményeket, a tényleges helyzetet és ebből kiindulva kell meghatározni a jövőbeni feladatokat. A doktori iskolák szakmai tanácskozása jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a kutatás és oktatás területén egy egységes szemlélet érvényesüljön.

A konferencia szekció ülésén a kormányzati képviselők (dr. Ángyán József államtitkár, dr. Szaló Péter helyettes államtitkár, dr. Nemes Csaba főosztályvezető) értékelték a jelenlegi helyzetét. Ezt követően került sor a már előre elkészített vitaanyagok alapján a doktori iskolák vitájára. Ezzel egyidejűleg a környezetvédelmi és területfejlesztési szekciók is megkezdték a munkájukat, amely a következő napon is folytatódott.

A következőkben a doktori találkozó vitaanyagait ismertetjük.

DR. BUDAY-SÁNTHA ATTILA: KÖRNYEZETVÉDELEM-KÖRNYEZETGAZDÁLKODÁS

Vitaanyag

1. Általános jellemzők

Magyarország környezeti állapotát a fejlett európai országok egészségügyi normái és környezetvédelmi követelményrendszere alapján ítéljük meg, miközben az ország gazdasági teljesítménye az 1 főre jutó GDP alapján azok 50%-át sem éri el és inkább leszakadóban, mint felzárkózóban van. Ez tükröződik a környezetvédelem helyzetében is, ahol az EU-s követelményrendszerektől az adottságainktól és a lehetőségeinktől függetlenül (lásd pl. az alternatív energiatermelésben rejlő lehetőségeket), egy állandó lemaradásban vagyunk és rendszeresen engedményeket (derogációt), kivételes elbánást kell kérni az Európai Uniótól.

A környezetvédelem állapotában visszatükröződik a magyar társadalom és gazdaság alacsonyfokú szervezethez és fejlődés (változások) erősen spontán jellege. Nincs egyetlen következetesen és komplexen végig vitt program sem (pl. hulladékgazdálkodás, vízgazdálkodás stb.). A környezetvédelem kommunikációjában túlhangsúlyos a természetvédelem, ugyanakkor a természetvédelemmel kapcsolatban sohasem jelennek meg a társadalmi és gazdasági kérdések. A kommunikáció nem képes a felnőtt társadalmat megcélozni, az többnyire megáll a 14 éves korosztálynál. Sokkal inkább a világproblémákat sulykolja, miközben figyelmen kívül hagyja a hazai mindennapi, jórészt tőlünk függő és csak mi általunk generált és megoldható problémákat(pl. energiafüggőségünk és energiagazdálkodásunk, a közterületek állapota stb.).

Ez azért is fontos, mert az emberek a környezet állapotát elsősorban a települései kör-